

# РЕШЕНИЕ

№ 9334

гр. София, 20.06.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,**  
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ирина Кюртева**

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1638** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 и чл. 19, ал. 7 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 29 от Регламент № 952/2013 г.

Образувано е по жалба на „ГЕРАГИЪР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя С. Я. Г., чрез адв. В. Ч., срещу Решение № 32-692155/10.01.2024г. г. на директора на ТД Митница Б. - АМ.

Жалбоподателят оспорва процесното решение с подробни доводи за неговата незаконосъобразност и неправилност, доколкото в издадено при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административно-производствените правила и при противоречие с материално-правните разпоредби по смисъла на чл.146, т.2, т.3 и т.4 от АПК. Посочва се, че за митническите органи не съществува възможност за отхвърляне на така определената по чл.70 от Регламент ЕС 2015/2447 /Регламент за изпълнение/ митническа стойност, както и че дори да се приеме, че за тях е разписана такава възможност, то това отхвърляне следва да е обосновано от наличие на основателни съмнения относно достоверността на вече декларираната стойност. Твърди се, че такива съмнения не са аргументирани в процесното решение. На следващо място се твърди нарушение на принципите по чл. 35 АПК, доколкото митническите органи не са изяснили всички обстоятелства от значение за случая преди да бъде издаден административния акт. По отношение на нарушение на процесуалните правила, се посочва, че в рамките на последващия контрол липсва издадена заповед за възлагане,

която се издава от органите по чл.84, ал.2 от ЗМ и има реквизитите на чл.84, ал. 3 от ЗМ и се връчва на заинтересованото лице. В случая, от митническите органи не се твърди издаване на такава заповед за извършване на последващ контрол, нито е връчена такава на дружеството. Твърди се и липса на мотиви по отношение на приемането на посочената в електронната информация цена за действителна митническа стойност на процесната стока. Иска се да бъде отменено решението на ТД Митница Б. и да бъде осъден ответника за сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Ч., който поддържа жалбата по съображения, изложени в нея и моли нейното уважаване. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът - директорът на Териториална дирекция Митница Б., Агенция Митници, редовно призован, се представлява от юрк. С., в съдебно заседание и в представени писмени бележки, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят "ГЕРАГИЪР" ЕООД е подал на 13.01.2021г. митническа декларация /МД/ с MRN 21BG001008029700R8г. /л.71/ за режим допускане за свободно обращение на стока с описание – „употребяван пътнически автомобил - катастрофирал; марка: В. модел: 330XI тип: 330XI; първа рег.: 01/01/2020, цвят:0, Р.ОБЕМ: 2500, двигател: НЯМА ДАННИ, шаси: 3MW5R7J09L8B06490“.

Декларираната митническа стойност за стоката е 6800лв. Към митническата декларация са приложени фактура № RA-E20111702/17.11.2020 г., издадена от “9396-9053 QUEBEC Inc”, 7405C rue Verite, Pierrefonds, QC H9J3R9, опаковъчен лист № RA-E20111702/17.11.2020г, издадена от “9396-9053 QUEBEC Inc”, 7405C rue Verite, Pierrefonds, QC H9J3R9, PERMIT-V. PORTION № L5936529, Морска товарителница № MEDDUMC876072, оценителски доклад от 13.01.2021г., издаден от независим оценител Н. Н.. Заплатените държавни вземания, изчислени въз основа на декларираната митническа стойност, са мито -680 лв. и ДДС- 1496 лв.

Митническите органи са извършили последващ контрол на декларацията. При проверката са анализирани всички приложени към МД документи, както и предоставена от канадски митнически власти данни относно превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Установено е, че е налице съответствие по отношение на декларираната стока, а именно:

- автомобил 2018 В. 330X1, номер на шаси 3MW5R7J09L8B06490 – колона Item Description и VIN/HIN от таблица BG\_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Commodities;

- контейнер № FFAU2021509 - колона - Container ID от таблица BG\_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Containers, с който е превозван автомобила.

- получател, посочен в Consignee Name от таблица BG\_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet ExportDeclaration е Miramar LTD, същият е вписан в приложената към МД морска товарителница № MEDUMC876072, където в описателната част е посочено „ГЕРАГИЪР“ ЕООД вносител на стоката по МД с MRN 21BG001008029700R8/13.01.2021г.

- номера на канадската износна декларация, а именно CAED: [банкова сметка],

посочен в морска товарителница № MEDUMC876072, представена от декларатора, като същия номер е посочен в колона AM- Proof\_ of \_Report от таблица BG\_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet ExportDeclaration

Установили са несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в размер на 6800 BGN, спрямо предоставената от канадските митнически власти цена в размер на 27934 CAD, посочена в колона Total\_Value/Т. V. \_Currency от таблица BG\_ExportDeclaration -9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Commodities.

Във връзка с посочената информация за митническите органи са възникнали съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. С писмо рег. № 32-132428/05.04.2023г. /л.69/ са изискани доказателства в потвърждение на декларираната цена от „ГЕРАГИЪР“ ЕООД като техническо състояние на превозното средство към датата на митническото оформяне, снимки на автомобила, отразяващи състоянието му към датата на декларирането му пред митническите органи, както и фактури за ремонтни дейности и всякаква друга информация и документи, относими към горесцитирания автомобил. Писмото е изпратено с „Български пощи“ ЕАД и е получено на 07.04.2023г. /л.70/.

В отговор с писмо рег.№32-141984/12.04.2023г. /л.64/ от управителя на „ГЕРАГИЪР“ ЕООД – С. Г., са представени допълнителни документи и информация, както следва:

1. оферта за ремонт на част от автомобила от А. Т. ООД;
2. фактура [ЕГН]/22.03.2021 г. от Евас И. ЕООД;
3. Работна карта за ремонт на част от автобмобила;
4. Спецификация №07/[ЕГН]/16.07.2021 г. от А. Т. ООД;

В обясненията си г-н С. Г. е разяснил, че към датата на вноса автомобилът е бил в тежко катастрофирало състояние с множество повреди; не разполага със снимки на автомобила към датата на вноса, както и че предоставя част от фактури за ремонт извършен след вноса на автомобила.

След проверка на приложените към митническата декларация и допълнително представените документи и получената от канадските власти информация, митническите органи са приели, че не намират достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена и/или елементите, които се прибавят към нея и приемат, че са налице основателни съмнения относно митническата стойност на стоката, определена по реда на член 74 параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. Митническите органи са посочили, че предвид основателните съмнения и липсата на доказателства относно декларираната цена, митническите органи приемат, че декларираната въз основа на чл. 74, пар. 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. митническа стойност, определена на база Оценителския доклад от 13.01.2021г., издаден от независим оценител Н. Н. за крайна пазарна цена: 6 800 лв., следва да бъде отхвърлена. Посочили са, че в получената в рамките на административното сътрудничество електронна информация с данни от канадските митнически власти, стоката е индивидуализирана с шаси № 3MW5R7J09L8B06490, с описание и тегло на същата и данните съвпадат с тези по представените документи към митническата декларация за допускане за свободно обращение с MRN 21BG001008029700R8/13.01.2021г. Приели са, че по горепосочената митническа декларация е декларирана цена по експертна оценка посочена в ел. д. 4/14 „цена на стоката“ в размер на 6800 лева на идентифицираната по шаси стока /употребяван автомобил/, а установената декларирана стойност при експорт от К. е в размер на 27934 канадски долара. Въз основа на прилагане на метода

на последната възможност, митническата стойност е определена въз основа на наличните данни на територията на Съюза /представляващи електронна информация за износ от системата на канадските власти за превозни средства, декларирани за износ в К./. Посочили са, че на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. във връзка с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447, митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение по МД с MRN 21BG001008029700R8/ 13.01.2021 г. следва да бъде определена, като се вземе предвид цената, посочена в електронната информация, получена от канадските митнически власти, за превозно средство със същия VIN, представляваща цената на автомобила в размер на 34863.31 лева /27934 CAD x вал. курс 1.24806 BGN/CAD= 37359.21 лв/. С писмо рег. № рег. № 32-550362/08.09.2023г /л.39/. до дружеството е изпратено уведомление съгласно чл.22, пар.6 от Регламент № 952/2013г., че предстои издаването на решение, с което ще се определи нова митническа стойност на стоката и нов размер на публичните държавни вземания /мито и ДДС/ по MRN 21BG001008029700R8/13.01.2021г., като е предоставен 30- дневен срок за становище. Съобщението е получено от упълномощен представител на дружеството на 15.09.2023г., видно от известие за доставяне /л.47/.

На 10.01.2024г. директорът на ТД Митница Б. издал процесното Решение № 32-692155, с което е определил нова митническа стойност на стоката, допусната до свободно обращение с митническа декларация с MRN 21BG001008029700R8/13.01.2021 г., в размер на 34863,31 лева. С решението е определено и ново вносно митническо задължение в размер на 3486,33 лв. и задължение за ДДС при внос в размер на 7669,93 лв. Разликата между платените мито и ДДС и определените с решението публични държавни вземания мито и ДДС лв., съответно 2806,33 лв. мито и 6173.93 лв. ДДС, е взета под отчет и определена за досъбиране.

При така установеното съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците, доколкото съобразно посочената разпоредба за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент/ЕС/952/2013г., решенията, взети без предварително заявление се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент№ 952/2013г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление. Иначе казано, оспореното решение на „за директора на ТД Митница – Б.“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материална компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент№ 952/2013 г., във вр. с чл. 19, ал. 1 във вр. с чл. 5, т. 39 от Регламент /ЕС/№ 952/2013г., съобразно предоставената заповед за заместване №2353/19.12.2023г. и доказателства за причината за заместване, поради което не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав на Административен съд-София град намира, че обжалваното решение е издадено в изискуемата от закона писмена форма за

валидност на акта, като в него са посочени фактически и правни основания за издаването му, има ясна разпоредителна част, датирано е и е подписано от административния орган, издател на акта. Следователно, обжалваното решение не е незаконосъобразно поради издаването при неспазване на установената форма на акта и не е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, обуславящ отмяната на решението като незаконосъобразно.

При издаване на обжалваното решение обаче са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, както и неправилно е приложен материалния закон, което има за резултат незаконосъобразност на обжалваното решение-поради наличие на пороци по смисъла на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

В обжалваното решение е посочено, че същото се издава въз основа на извършена последващ контрол на декларираното на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ /л.18/. Успоредно с това се твърди, че инициирането на проверката е по линията на международното сътрудничество –след предоставена с писмо рег.№ 32-441111/16.12.2022г. на Ц. от канадските митнически власти, за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС и във връзка с основателни съмнения относно митническата стойност на стоката, определена по реда на член 74, параграф 3 от Регламент /ЕС/ 952/2013.

Анализът на събраните доказателства дава основание на съда да направи извод за основателност на доводите на жалбоподателя, че обжалваното решение е издадено при съществени нарушения на административно-производствените правила и в частност, че съществено са нарушени реда и условията за провеждане на последващ контрол, съдържащи се в чл. 84а- чл. 84м от ЗМ. В случая проверката е надхвърлила обхвата на проверка на данни и документи, представени към митническата декларация за внос, което безспорно я категоризира като по-специфичен последващ контрол - такъв по чл. 84, ал. 1, т. 2 от ЗМ, който по- специфичен последващ контрол изисква стриктното спазване на особените правила, предвидени за извършване на такъв специфичен последващ контрол по чл. 84, ал. 1, т. 2, изискващ издаване на нарочна заповед, в изискуемата форма и съдържание по чл. 84в, ал. 1-3 от ЗМ. Такава заповед не се съдържа в преписката по издаване на обжалваното решение, а и от страна на ответника не се твърди изобщо такава заповед да е била издавана. Несъмнено, неспазването на тези специфични административно-производствени правила - проверката да е извършена от компетентните за това органи, посочени в чл. 84б от ЗМ, както и липсата на изискуемата заповед по чл. 84В от ЗМ, представляват съществени нарушения на административно-производствените правила и са основание за отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно - поради наличие на порок по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Процесната MR№ 21BG001008029700R8/13.01.2021г. е била предмет на последващ контрол по реда на чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Както бе посочено по-горе за целите на последващия митнически контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация и придружаващите я документи. В случая, в резултат на извършената проверката, за митническите органи възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, които не са отпаднали, поради което по проверяваната МД е определена нова митническа стойност на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., съответно са определени и нови задължения за мито и ДДС.

В разпоредбата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т.е. действително заплатената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Съгласно чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация и ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. При формиран извод, че стойността на внесената стока не може да се определи въз основа на общия принцип за определяне на митническа стойност по чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., то тази стойност се определя въз основа на предвидените в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вторични методи. В този случай се прилагат последователно букви от а) до г) от § 2 на чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. В разпоредбата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., във връзка с чл. 144 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, е предвидено, в случай че не е възможно стойността да се определи по основния метод или по предвидените вторични методи в чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., същата да бъде определена като се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. По същество методът посочен в чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се прилага след изчерпване на всички възможности, посочени в чл. 70 или чл. 74, § 2 от Регламента. Така предвидените вторични методи, в това число и резервния метод, се прилагат субсидиарно, както по отношение на общия принцип за определяне на митническа стойност по чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., така и помежду си, т.е. всеки един метод може да бъде приложен само след изчерпване на възможността да бъде приложен предходния.

Цитираните разпоредби сочат, че за изменение на митническата стойност на внесена стока, митническите органи най-напред следва да обосноват и докажат наличието на основателни съмнения, че декларираната стойност не съответства на действително платената или подлежаща на плащане стойност за стоките. Тези основателни съмнения подлежат на установяване и преценка във всеки отделен случай, съобразно установените факти и обстоятелства, като митническите органи носят тежестта за доказване на тези съмнения. В тази връзка, съмненията в действителността на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и обосновани със съответните доказателства, а установената допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения.

В настоящия случай, мотивите на митническите органи за прилагане на чл.

140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 по отношение на процесната декларация не се позовават на достоверни доказателства.

За да обосноват възникналите основателни съмнения, митническите органи се позовават на предоставена от канадските митнически власти информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС, и в частност и стоката, предмет на разглежданата в настоящото производство декларация. Съдът приема, че информацията е предоставена по официален ред, при осъществяване на международно сътрудничество, и че същата е предоставена от официални митнически власти на територията на държавата на износа - К.. Приложената към писмото на канадските митнически власти информация за износа на процесното МПС, представляваща извадка от канадската митническа система CERS, в която се осъществява електронно деклариране на износ, макар да има официален характер, удостоверява единствено, че властите в страната на износа са получили електронна информация за износ. Тази информация обаче не представлява надлежно доказателство по смисъла на чл. 84д, ал. 1 от ЗМ, доколкото същата не е съпроводена с документите, въз основа на които е съставена информацията, т.е. е декларирана съответната стока за износ. В случая, не е установено от ответника на какви доказателства се основава информацията, посочена при деклариране на износа, съответно, че действителната договорена стойност и платена цена на стоката е тази посочена при деклариране на износа. Липсва информация относно съдържанието на посочената в декларираната при износа стойност, дали същата съответства на продажната цена, дали не включва налози, такси и данъци, поети от износителя, които са останали за негова сметка. Обстоятелството, че канадските митнически власти определят декларираната в система CERS митническа стойност като официална, не е достатъчно да се приеме, че тази стойност съответства на действително платената цена за стоката. За целта е било необходимо от страна на ответника да се събере информация по отношение на компонентите, които формират износната стойност, посочена в справката.

При тези съображения, не може да се приеме, че единствено въз основа на представена обобщена информация за износ на дадена стока, именно декларираната при износа стойност е действителната стойност, а не тази декларирана при вноса. При наличието на валидни документи за стойността на внесенния автомобил, които по същество не са оспорени от митническите органи, липсват основания за неприемане на декларираната договорна стойност и за определяне на нова по-висока такава. Съответно митническите органи са отхвърлили декларираната договорна стойност на процесната стока, без да са установили предпоставките за прилагане на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447.

На следващо място, съдът намира, че митническият орган не е изпълнил вмененото му задължение преди да прибегне към определяне на митническата стойност по разглежданата декларация по 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., да изчерпи визираните в чл. 74, § 2 вторични методи по букви от а/ до г/. В случая, в оспореното решение са посочени мотиви, с които тези методи са отхвърлени като неприложими, но така изложените мотиви са общи и съдържат само твърдения, които не са доказани. Основните доводи за

отхвърляне на всеки един от методите е липсата на информация, относима към неговото приложение. Липсват данни по делото да е била събирана такава информация, по какъв начин е извършвана проверката и др. Напротив, митническият орган не е изяснил дори щетите на внесеня автомобил, въз основа на които да може да направи обосновано заключение за идентичност или сходство на внесени стоки. Дори да се приеме, че с оглед специфичните повреди на всеки автомобил е невъзможно да се открие в системата информация за идентични стоки, то с оглед определението за сходни стоки в чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение, е следвало митническият орган да докаже, че по зададените критерии като модел, марка, тип двигател, година на първа регистрация, внос от К. е налична или не е налична информация, и ако е налична да обоснове защо тя не се отнася за сходни стоки. В случая като доказателство за извършените от органа действия същият е следвало да състави протокол по чл. 50 от ДОПК, във вр. с чл. 84ж от ЗМ, от който да може да бъде установено какви процесуални действия са извършени във връзка с отхвърляне на вторичните методи /виж. Решение № 847/24.01.2024 г. по адм. д. № 5517/2023 г. по описа на ВАС, първо отделение, и Решение № 3/03.01.2024 г. по адм. д. № 6110/2023 г. по описа на ВАС, осмо отделение/. От друга страна, проверката в системата МИСЗА не изчерпва задължението на органа да провери приложимостта на посочените методи. Такава справка обхваща единствено националната база данни, а за приложението на методите по чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се изисква събраната информация да касае цялата митническа територия на Съюза. При тези съображения, съдът приема, че митническият орган не е положил дължимата грижа при използването на вторичните методи да проучи всички източници на информация, с които разполага, като необосновано и недоказано е приел, че вторичните методи се явяват неприложими в настоящия случай, и съответно необосновано е преминал към определяне на митническата стойност на внесената стока на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази насока са решения от 09.11.2017 г. по дело C-46/16 LS Customs S., т. 52 и т. 35 по дело C-187/21, Faweks kft.

Неправилно е приложен и резервният метод по чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В случая, митническият орган е определил стойността на автомобила въз основа на информация за декларираната стойност при износа на същата стока. Подобен подход за определяне на митническата стойност се явява недопустим на основание чл. 144, § 2 Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, според който митническата стойност не може да се определя въз основа на цените за износ в трета държава или цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне и др.

В обобщение, съдът приема, че незаконосъобразно с оспореното решение е определена нова митническа стойност на внесената стока, въз основа на която незаконосъобразно са определени нови митнически задължения за мито и ДДС. При тези съображения, жалбата се явява основателна, а оспореният акт следва да бъде отменен.

При този изход от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и своевременно направено искане, на жалбоподателя следва да се заплатят разноски по делото в размер на 1550 лева, от които 50 лева - заплатена държавна такса,



1500 лева - заплатен адвокатски хонорар. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на разноските от страна на ответника за неоснователно. Съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото минимално възнаграждение в случая е /400+10% за горницата над 1000лв. /7980лв/=1198лв), близо до поисканите от жалбоподателя, поради което съдът намира, че претендираното възнаграждение не е прекомерно. Мотивиран от изложеното, Административен съд София град, I-во отделение, 4 състав:

**РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на „ГЕРАГИЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение № 32-692155/10.01.2024г. на директора на ТД Митница Б. – Агенция Митници  
**ОСЪЖДА** Агенция Митници да заплати на "ГЕРАГИЪР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1550 /хиляда петстотин и петдесет/ лева, разноски по делото.  
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, чрез Административен съд София град, в 14-дневен срок от съобщаването му.

**СЪДИЯ:**